

Bij de wieler-aktualiteiten...

B R A V O K. S Y S...

In de gewone berichtgeving van het blad vernemen we in nadere bijzonderheden hoe onze nationale halfwaargewichtkampioen en kandidaat om den Europeësch titel in het zwaargewicht, Karel Sys, het leven kon redden van een drinkkeling. Hij was daar op wandel, een gebruikelijke trainingswandeling, met het oog op zijn tielmatch van 29 dezer, tegenover Heinz Lazek, kampioen van Europa zwaargewicht, in gezelschap van zijn manager en vriend, Théo Van Haverbeke, toen hij iemand zag verdrieken en heel spontaan den drinkkeling achterna sprong, dien hij behouden aan wal kon brengen.

Soortgelijke daad, heldendaad zullen we maar zeggen, kan slechts het aanzien van Karel Sys verhogen, groot kampioen komt hij zich mede aan te stellen als groot mens. Daarom ook dat we hem volmondig toejuichen:

— Bravo Sys...

Het geval Fréchaut

Men kende een "geval Fréchaut" te Parijs, dat veel gelijkenis vertoonde met een vroeger geval Armand Blanchonnet, dat een einde zou stellen aan deze carrière. Het betrof dus een geval van "doping", dat ook van bijzondere betekenis is geworden, waar de direkt betrokkene, de Bordeaux Jean Fréchaut — een gunstig bekende wegrenner — zelf die zaak nader komt toe te lichten.

In een schrijven aan "L'Auto", die als geïnteresseerde in al wat de Parijzer winterbaan betreft dit geval speciaal moet aanbelangen, komt Fréchaut kortdadelijk te nemen tegen de loesche handwijze zijner verzorgers.

Hij schrijft o.m.: "Ik heb kunnen vaststellen dat mijn verzorgers den moed niet hadden hun fout te erkennen, en wat erger is, is wel dat ik hun hiertoe geen enkel bevel gegeven heb."

Zondagavond, wanneer ik geen adem had en de dokter wilde weten wat ik innam, heb ik een mijner verzorgers opgehoed, die me een reedovergheid hield, maar me niet verklaarde wat men mij overhandigde.

Ik wil dat ge weet, dat ik nooit rijd op soortgelijke middelen. Als bewijs kunt ge mijn palmares 1938 naar raadplegen, waar ge kunt vaststellen dat ik steeds regelmatig stroom, en dat mijn verzorgers die zich "drugeuren" niet kunnen roemen.

En aldus zoekt Fréchaut zijn onschuld staande te houden in een spijtig geval, waarbij hij zijn leven kon ingeschoten hebben, zoonit althans zijn gezondheid. De uitslagen der "doping" rijden zekere verzorgers zo ver, dat ze in kritische gevallen van ver meer te buiten gaan, en aldus het effect van een waar vergif veroorzaken op den renner, die al of niet bewust volkomen aan de werking zijner verzorgers overgelaten blijft.

Theoretisch is "doping" verboden,

maar die heeft altijd bestaan, iets waarvan de getuigenis van sportbestuurder Ludovic met het oog op "speciale pillen" welke hij aanloopt in de zakken van zekere zijner renners in Parijs-Roubaix, wel een andere overtuigende bewijsvoering is.

Naar hiertoe zo streng mogelijk te keer zou gaan worden, door het stellen van een speciaal toezicht in rennerskwartieren en zo meer, zouden de uitslagen niet achterwege blijven, terwijl men ook dan eerst het trouwste beeld van de werkelijke krachtsverhouding zou gewaarborgd blijven.

Laat ons hopen dat aan de hand van dit geval Fréchaut men eindelijk zal ingrijpen om het grootste onheil te weren, want als het waar is dat goede verzorgers en vakmannen onontbeerlijk zijn, het is niet minder waar dat de verzorgers overbevoelkt zijn met onoverantwoordelijke en verdachte elementen, die eigenbelangen — waar sommigen wellicht ook een dringende behoefte kunnen naar hebben — dienen en niet naar om te zien om een kampioen te "kraken", zoals het reeds meer is gebeurd, al willen we hier uit diskreet geen namen aanhalen.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

</

loosheid een verlies vastgeste d worden dat ten minste gelijk is aan de verminderden normalen werktijd, en voor den halven dag, een verlies dat ten de aanvraag, die de Inzonderheid te dien einde zullen ingediend hebben, voorafgingen, den voorzienen werktijd te hebben voibracht.»

TREKKINGEN

ST. GILLIS-BUSBRUSSEL

LEENING VAN 3 0/0 1904

Trekking van 15 December 1938

44 schuldbrieven uitbetaald met

488.87 fr. van 15 Januari 1939 af, ko-

pou n. 71 aangebracht.

Uitgetrokken nummers:

321 912 976 1080 1095 1406 1837

1924 2087 2166 2169 2217 2470 2700

2909 3119 3188 3208 3401 3519 3593

3723 3849 4055 4078 4153 4298 4312

4923 4983 5002 5257 5781 5821 5928

5990 6028 6038 6127 6193 6293 6345

6389 6435

Nummers in de voorgaande trekkin-

gen uitgetrokken en nog niet ter uitbe-

taling aangeboden:

15 124 134 210 211 217 245

268 344 448 492 538 540 546 568

695 738 786 806 838 869 888

980 1022 1049 1123 1135 1162 1207

1208 1256 1259 1351 1456 1478 1552

1573 1649 1740 1745 1823 1871 1877

2025 2039 2049 2055 2174 2346 2380

2381 2420 2424 2452 2469 2320 2568

2654 2711 2721 2825 2831 2836 2842

2894 2907 2914 3066 3083 3310 3322

3381 3440 3462 3511 3512 3538 3574

3584 3671 3809 3973 3979 3993 4003

4324 4332 4347 4376 4569 4584 459

4961 4965 4993 4990 4910 4975 4993

4997 5007 5135 5138 5142 5242 5280

5293 5305 5308 5356 5364 5406 5407

5571 5634 5638 5679 700 5855 5896

5906 6043 6265 6296 6358 6371 6380

6391

HEIST-AAN-ZEE

LEENING 3 0/0 1901

Trekking van 10 Oktober 1938

De volgende schuldbrieven zijn uit-

betaald van 1 November 1938 af:

259 336 391 407 601 749 797

LEENING 3 0/0 1886

De schuldbrieven nrs 45 en 85 zijn

uitbetaald van 1 November 1938 af.

SPA

LEENING 3 1/2 0/0 1909

Trekking van 15 Oktober 1933

23 schuldbrieven uitbetaald van

1 November 1938 af:

100 178 403 448 453 706 1156

1336 1938 2137 3123 3214 3235 3413

3367 3645 3942 4260 4704 4778 4824

5111 5267

SCHAARBEK 1907

LOTENLEENING 2 0/0

Nieuwe schuldbrieven

Uitgetrokken op 1 December 1938

R. 3524 n. 5 uitgetrokken met fr. 40.000

R. 7165 n. 12

Uitgetrokken met 200 fr. n.

R. 3560 n. 12, R. 3561 n. 1, R. 3562 n. 12

R. 3563 n. 21, R. 3564 n. 10, R. 3565 n. 12

R. 3566 n. 13, R. 3567 n. 2, R. 3568 n. 5

R. 3569 n. 12, R. 3570 n. 2, R. 3571 n. 5

R. 3572 n. 13, R. 3573 n. 2, R. 3574 n. 5

R. 3575 n. 12, R. 3576 n. 2, R. 3577 n. 5

R. 3578 n. 13, R. 3579 n. 2, R. 3580 n. 5

R. 3581 n. 12, R. 3582 n. 2, R. 3583 n. 5

R. 3584 n. 13, R. 3585 n. 2, R. 3586 n. 5

R. 3587 n. 12, R. 3588 n. 2, R. 3589 n. 5

R. 3590 n. 13, R. 3591 n. 2, R. 3592 n. 5

R. 3593 n. 12, R. 3594 n. 2, R. 3595 n. 5

R. 3596 n. 13, R. 3597 n. 2, R. 3598 n. 5

R. 3599 n. 12, R. 3600 n. 2, R. 3601 n. 5

R. 3602 n. 13, R. 3603 n. 2, R. 3604 n. 5

R. 3605 n. 12, R. 3606 n. 2, R. 3607 n. 5

R. 3608 n. 13, R. 3609 n. 2, R. 3610 n. 5

R. 3611 n. 12, R. 3612 n. 2, R. 3613 n. 5

R. 3614 n. 13, R. 3615 n. 2, R. 3616 n. 5

R. 3617 n. 12, R. 3618 n. 2, R. 3619 n. 5

R. 3620 n. 13, R. 3621 n. 2, R. 3622 n. 5

R. 3623 n. 12, R. 3624 n. 2, R. 3625 n. 5

R. 3626 n. 13, R. 3627 n. 2, R. 3628 n. 5

R. 3629 n. 12, R. 3630 n. 2, R. 3631 n. 5

R. 3632 n. 13, R. 3633 n. 2, R. 3634 n. 5

R. 3635 n. 12, R. 3636 n. 2, R. 3637 n. 5

R. 3638 n. 13, R. 3639 n. 2, R. 3640 n. 5

R. 3641 n. 12, R. 3642 n. 2, R. 3643 n. 5

R. 3644 n. 13, R. 3645 n. 2, R. 3646 n. 5

R. 3647 n. 12, R. 3648 n. 2, R. 3649 n. 5

R. 3650 n. 13, R. 3651 n. 2, R. 3652 n. 5

R. 3653 n. 12, R. 3654 n. 2, R. 3655 n. 5

R. 3656 n. 13, R. 3657 n. 2, R. 3658 n. 5

R. 3659 n. 12, R. 3660 n. 2, R. 3661 n. 5

R. 3662 n. 13, R. 3663 n. 2, R. 3664 n. 5

R. 3665 n. 12, R. 3666 n. 2, R. 3667 n. 5

R. 3668 n. 13, R. 3669 n. 2, R. 3670 n. 5

R. 3671 n. 12, R. 3672 n. 2, R. 3673 n. 5

R. 3674 n. 13, R. 3675 n. 2, R. 3676 n. 5

R. 3677 n. 12, R. 3678 n. 2, R. 3679 n. 5

R. 3680 n. 13, R. 3681 n. 2, R. 3682 n. 5

R. 3683 n. 12, R. 3684 n. 2, R. 3685 n. 5

R. 3686 n. 13, R. 3687 n. 2, R. 3688 n. 5

R. 3689 n. 12, R. 3690 n. 2, R. 3691 n. 5

R. 3692 n. 13, R. 3693 n. 2, R. 3694 n. 5

R. 3695 n. 12, R. 3696 n. 2, R. 3697 n. 5

R. 3698 n. 13, R. 3699 n. 2, R. 3700 n. 5

R. 3701 n. 12, R. 3702 n. 2, R. 3703 n. 5

R. 3704 n. 13, R. 3705 n. 2, R. 3706 n. 5

R. 3707 n. 12, R. 3708 n. 2, R. 3709 n. 5

R. 3710 n. 13, R. 3711 n. 2, R. 3712 n. 5

R. 3713 n. 12, R. 3714 n. 2, R. 3715 n. 5

R. 3716 n. 13, R. 3717 n. 2, R. 3718 n. 5

R. 3719 n. 12, R. 3720 n. 2, R. 3721 n. 5

R. 3722 n. 13, R. 3723 n. 2, R. 3724 n. 5

R. 3725 n. 12, R. 3726 n. 2, R. 3727 n. 5

R. 3728 n. 13, R. 3729 n. 2, R. 3730 n. 5

R. 3731 n. 12, R. 3732 n. 2, R. 3733 n. 5

R. 3734 n. 13, R. 3735 n. 2, R. 3736 n. 5

R. 3737 n. 12, R. 3738 n. 2, R. 3739 n. 5

R. 3740 n. 13, R. 3741 n. 2, R. 3742 n. 5

R. 3743 n. 12, R. 3744 n. 2, R. 3745 n. 5

R. 3746 n. 13, R. 3747 n. 2, R. 3748 n. 5

R. 3749 n. 12, R. 3750 n. 2, R. 3751 n. 5

R. 3752 n. 13, R. 3753 n. 2, R. 3754 n. 5

R. 3755 n. 12, R. 3756 n. 2, R. 3757 n. 5

R. 3758 n. 13, R. 3759 n. 2, R. 3760 n. 5

R. 3761 n. 12, R. 3762 n. 2, R. 3763 n. 5

R. 3764 n. 13, R. 3765 n. 2, R. 3766 n. 5

R. 3767 n. 12, R. 3768 n. 2, R. 3769 n. 5

R. 3770 n. 13, R. 3771 n. 2, R. 3772 n. 5

R. 3773 n. 12, R. 3774 n. 2, R. 3775 n. 5

R. 3776 n. 13, R. 3777 n. 2, R. 3778 n. 5

R. 3779 n. 12, R. 3780 n. 2, R. 3781 n. 5

R. 3782 n. 13, R. 3783 n. 2, R. 3784 n. 5

R. 3785 n. 12, R. 3786 n. 2, R. 3787 n. 5

R. 3788 n. 13, R. 3789 n. 2, R. 3790 n. 5

R. 3791 n. 12, R. 3792 n. 2, R. 3793 n. 5

R. 3794 n. 13, R. 3795 n. 2, R. 3796 n. 5

R. 3797 n. 12, R. 3798 n. 2, R. 3799 n. 5

R. 3800 n. 13, R. 3801 n. 2, R. 3802 n. 5

R. 3803 n. 12, R. 3804 n. 2, R. 3805 n. 5

R. 3806 n. 13, R. 3807 n. 2, R. 3808 n. 5

R. 3809 n. 12, R. 3810 n. 2, R. 3811 n. 5

R. 3812 n. 13, R. 3813 n. 2, R. 3814 n. 5

R. 3815 n. 12, R. 3816 n. 2, R. 3817 n. 5

R. 3818 n. 13, R. 3819 n. 2, R. 3820 n. 5

R. 3821 n. 12, R. 3822 n. 2, R. 3823 n. 5

R. 3824 n. 13, R. 3825 n. 2, R. 3826 n. 5

R. 3827 n. 12, R. 3828 n. 2, R. 3829 n. 5

R. 3830 n. 13, R. 3831 n. 2, R. 3832 n. 5

R. 3833 n. 12, R. 3834 n. 2, R. 3835 n. 5

R. 3836 n. 13, R. 3837 n. 2, R. 3838 n. 5

R. 3839 n. 12, R. 3840 n. 2, R. 3841 n. 5

R. 3842 n. 13, R. 3843 n. 2, R. 3844 n. 5

R. 3845 n. 12, R. 3846 n. 2, R. 3847 n. 5

R. 3848 n. 13, R. 3849 n. 2, R. 3850 n. 5

R. 3851 n. 12, R. 3852 n. 2, R. 3853 n. 5

R. 3854 n. 13, R. 3855 n. 2, R. 3856 n. 5

R. 3857 n. 12, R. 3858 n. 2, R. 3859 n. 5

R. 3860 n. 13, R. 3861 n. 2, R. 3862 n. 5

R. 3863 n. 12, R. 3864 n. 2, R. 3865 n. 5

R. 3866 n. 13, R. 3867 n. 2, R. 3868 n. 5

R. 3869 n. 12, R. 3870 n. 2, R. 3871 n. 5

R. 3872 n. 13, R. 3873 n. 2, R. 3874 n. 5

R. 3875 n. 12, R. 3876 n. 2, R. 3877 n. 5

R. 3878 n. 13, R. 3879 n. 2, R. 3880 n. 5

R. 3881 n. 12, R. 3882 n. 2, R. 3883 n. 5

R. 3884 n. 13, R. 3885 n. 2, R. 3886 n. 5

R. 3887 n. 12, R. 3888 n. 2, R. 3889 n. 5

R. 3890 n. 13, R. 3891 n. 2, R. 3892 n. 5

R. 3893 n. 12, R. 3894 n. 2, R. 3895 n. 5

R. 3896 n. 13, R. 3897 n. 2, R. 3898 n. 5

R. 3899 n. 12, R. 3900 n. 2, R. 3901 n. 5

R. 3902 n. 13, R. 3903 n. 2, R. 3904 n. 5

R. 3905 n. 12, R. 3906 n. 2, R. 3907 n. 5

R. 3908 n. 13, R. 3909 n. 2, R. 3910 n. 5

R. 3911 n. 12, R. 3912 n. 2, R. 3913 n. 5

R. 3914 n. 13, R. 3915 n. 2, R. 3916 n. 5

R. 3917 n. 12, R. 3918 n. 2, R. 3919 n. 5

R. 3920 n. 13, R. 3921 n. 2, R. 3922 n. 5

R. 3923 n. 12, R. 3924 n. 2, R. 3925 n. 5

R. 3926 n. 13, R. 3927 n. 2, R. 3928 n. 5

R. 3929 n. 12, R. 3930 n. 2, R. 3931 n. 5

R. 3932 n. 13, R. 3933 n. 2, R. 3934 n. 5

R. 3935 n. 12, R. 3936 n. 2, R. 3937 n. 5

R. 3938 n. 13, R. 3939 n. 2, R. 3940 n. 5

R. 3941 n. 12, R. 3942 n. 2, R. 3943 n. 5

R. 3944 n. 13, R. 3945 n. 2, R. 3946 n. 5

R. 3947 n. 12, R. 3948 n. 2, R. 3949 n. 5

R. 3950 n. 13, R. 3951 n. 2, R. 3952 n. 5

UITGROTT-GENT

DAGKLAPPER

VOOR HEDEN

Kinema s

VOORUIT. — Toura, deesse de la

Jungle, met Dorothy Lamour en

Ray Milland (Kinderen toegelaten).

CAPITOLE. — Robin des Bois, Kin-

deren toegelaten.

REX. — Ernest de Rebelle, met Fer-

nandel. — Kinderen toegelaten.

SELECT. — Le pousseur, met Joe E.

Brown (Kinderen toegelaten).

SAVOY. — Les dégoûts de la Ille,

met Fernandel. (Kinderen toegelaten).

CINEAC. — Moderne tijden, met

Charlie Chaplin. (Kinderen toegelaten).

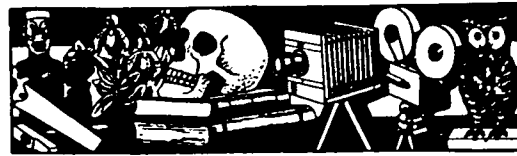
Tentoonstellingen

ZAAL PAN, Korte Meire. — Allerlei

kunst

Elk wat wils

STRUISVOGELGEWOONTEN

De struisvogel is onze grootste levende vogel, maar lang geleden leefde er in Australië en Nieuw-Zeeland een vogel, die een heel stuk groter was dan de struisvogel. Dat was de moa, welk zoo groot was als een giraffe.

De struisvogel is zeer sterk en hij verdedigt zich door met zijn zware, massieve pooten te trappen. Er wordt beweerd dat een trap van een struisvogel een man kan doden.

Maar de struisvogel geeft er de voorkeur aan, weg te lopen als er gevaar dreigt. Hij kan niet vliegen, want aan zijn vleugels ontbreken de slagpennen en aan zijn staart de staartpennen, maar in het lopen vindt hij zijn gelijk. Dan spreidt hij zijn vleugels uit om zijn snelheid nog wat op te voeren en is dan de vlugste antilope op het snelste paard de baas. Zijn snelheid bedraagt dikwijls 40 kilometer per uur. Maar omdat de vogel de vreemde gewoonte heeft in een kring te rennen, ontkomt hij niet vaak aan zijn achtervolger.

De merkwaardigste van de struisvogel is wel zijn eetlust. De zwaarste voorwerpen slokt hij op, zoals spijkers, gedrukken, stenen en glascherven. Dat kan hij niet altijd verdragen en in tegenstelling met wat men gewoonlijk veronderstelt, geburt het dikwijls, dat struisvogels sterven, als zij met kort dingsen verzorgd hebben. Zij eten stenen en dergelijke dingen om het voedsel in hun maag fijn te malen.

Het el van een struisvogel is enorm groot en weegt ongeveer vier pond. Het is niet zeker hoeveel eieren het vrouwtje legt, want verschillende vogels leggen in een nest, d't niet meer dan een in het zand gewoeld hol is. Bij den Amerikaan sch-n struisvogel belast het mannetje zich met het broeden, vooral bij slecht weer; anders belast het wijfje zich er overdag mee, terwijl het mannetje het alledaags n's chits doet. Bij de Afrikaanse struisvogel schijnt het de gewoonte te zijn, dat de eieren overdag aan de bestraling van de zon worden overgelaten, terwijl ze 's nachts bebroed worden.

Om zijn fraaie veeren wordt veel jacht op hem gemaakt, zooveel, dat hij dreigde uit te sterven maar nu is men er vooral in Zuid-Afrika toe overgegaan, den struisvogel aan te kweken, wat wonderwel is geukt.

Een struisvogel, zoopaas uit Afrika aangekomen, wordt den dieren-tuin binnengeleid.

ders belast het wijfje zich er overdag mee, terwijl het mannetje het alledaags n's chits doet. Bij de Afrikaanse struisvogel schijnt het de gewoonte te zijn, dat de eieren overdag aan de bestraling van de zon worden overgelaten, terwijl ze 's nachts bebroed worden.

Om zijn fraaie veeren wordt veel jacht op hem gemaakt, zooveel, dat hij dreigde uit te sterven maar nu is men er vooral in Zuid-Afrika toe overgegaan, den struisvogel aan te kweken, wat wonderwel is geukt.

ALMANAK EN TIJDREKENING

Wat is een almanak? Een dagwijzer die al de dagen van het jaar, de feestdagen, de maantijden, de eclipsen, de teekens waarin de zon gaat, bevat.

Onze voorouders teekenden den loop der maan voor geheel het jaar op een stuk vierkant hout, al mo-nacht, genaamd, het is te zeggen al de maneschijnen bevattende. Dusdanig dus de oorsprong en de voorafleiding der almanaken.

Naar het schijnt, zijn het de Egyptenaren die het jaar als hoofdtijdsmaat hebben gebruikt. Zij rekenden hun jaar op 365 dagen, maar merkten in den beginne niet, dat zij een fout hadden begaan, daar het jaar eigenlijk 3 uren, 48 minuten en 46 seconden meer bevat. Vandaar ver-rassende gevolgen die wij met een paar voorbeelden duidelijk willen maken.

Nemen wij 1 Januari, datum waar-op het jaar begint. Daar het Egyptisch jaar 1/4 dag te kort is, dan men na 4 jaar 1 Januari schrijven, als het voor de zon nog maar 31 December is, en 2 Januari als de zon nog maar op nieuwjaardag staat.

De zon is nu eenmaal geen u-werk, dat men naar goedschikken regelen kan. De menschen moeten noodzakelijk met de zon mee, en zoo gebeurde het, dat de menschen de zon als het ware vooruit liepen, telkenjare een vierde dag meer. Na ettelijke jaren gebeurde het, dat 31 December in volle zomer viel. Een zeer vreemd verschijnsel! In 1450 (36 x 4) kon de normale tijd hersteld zijn, dachten de Egyptenaren, die eindelijk hun dwaling hadden ingezien, en daarom ook brachten zij niet de minste wijziging in hun tijdsrekening. Zulke periode van 1460 jaar noemden zij een Sothis-periode, naar Sothis, Egyptischen naam van Sirius, de vaste ster, die door haar stand aan den hemel, 't jaarbegin aangeeft.

Het was Julius Caesar, die 46 jaar op het jaar 46 v. J. C., aan het jaar 365 1/4 gaf, daar het hem al te vreemd toescheen, dat de herfstfeesten 's zomers en de oostfeesten in 't voorjaar vielen!

Hij begon dus met een nieuw jaar voor te schrijven, een jaar dat maar één maal komen moest, maar dat lang genoeg was om al de dagen meer te geven die men voor was, en dit jaar, 't jaar 46 v. J. C., duurde 445 dagen, verdeeld over 14 maanden. Men noemde dit zeer juist, 't jaar der verwarring. Om ook voor de toekomst te zorgen, nu dat om de 4 jaar een jaar zou komen van 366 dagen. De dag, dien dit jaar meer zou tellen, moest in Februari bijgevoegd, maar hij stelde vast dat men telzen zou 28 Februari, 28b Februari, daar de Romeinen, op grond van bijgeloof, niet duldten, dat die maand 29 dagen zou tellen! Die regeling kreeg den naam van Juliaan-sche tijdsrekening.

Waren de heidensche priesters die de zaak in orde moesten houden, en zij deden dit zeer verkeerd. In plaats van om de 4 jaar schrikkeljaar te houden, deden zij zulks om de 3 jaar! De oorzaak is ons niet bekend. Men bleef 36 jaar lang falen, tot keizer Augustus het noodzakelijk achtte een verandering in de tijdsrekening te brengen. De schrikkel-jaren, die er te veel waren geweest, moesten maar wegvallen!

Was hiermee nu eindelijk alles in orde? Neen, want 't jaar duurde in werkelijkheid niet 365 1/4 dagen, 5 uren, 48 minuten en 46 seconden!

Gaf men vóór Julius Cesar 't jaar te weinig tijd, na hem kreeg het ruim 11 minuten te veel. Na 128 jaar kreeg men dan weer één dag verschuil.

Paus Gregorius XIII bracht daar in 1582 orde in, en eindelijk voor goed. Men was 10 dagen achter, en zoo besloot hij dat, daars na 4 Oktober 1582, men schrijven zou 15 Oktober 1582. De schrikkeljaren zouden worden geregeld als volgt: Elk jaar, waar de twee laatste cijfers van 't jaartal door 4 deelbaar zijn, is een schrikkeljaar, alzo waren 1528, 1532 en 1536 schrikkeljaren. 1942 zal 't ook zijn. De eeuwtallen, cm op een schrikkeljaar te passen, moeten de twee eerste cijfers door 4 deelbaar hebben. Aldus was 1800 een schrikkeljaar; 1700, 1800 en 1900 waren het niet, maar 2000 zal 't zijn.

Deze tijdsrekening noemt men de Gregoriaansche.

OP DE KOFFIEPLANTAGE

Braziliaansche koffieplanters vervangen oude en niet renderende boomen door nieuwe planten.

Van uit de plantage wordt de koffie, in balen verpakt, door muldieren naar de fabriek gebracht.

EEN OUD WINTERVERMAAK

Hoe men vroeger schaatste en per slede reed

Alhoewel schaatsen in de meeste lage noorderstreken steeds een veel beoefend is geweest, mag men zeggen dat het vooral een Friesch sport is geweest en nog is. Het schaatsenrijden zit den echten Fries in het bloed. Zoodra het ijs betrouwbaar is, worden overal hardrijders gehouden.

Vroeger stonden er ook belooningen op waaghalzerij. Wie het eerst op schaatse naech een bepaald herberg reed, werd daar getraktet op een paar portels, een sigaar en... een metwors. Dat was trouwens ook in Groningen en Drenthe gebruikelijk. Bovendien werd de naam met de vermelding van de heldendad aan den bak in de slagkamer met een krijt geschreven. Zoo lang er ijs was, moest het blijven staan, opdat iedereen lezen kon, aan wien de groote eer te beurt was gevallen.

Eerlijds was het ook een veel voorkomende gewoonte, dat een hardrijder zijn schaatsen aan den bak in een herberg ophing. Wie te er afnam moest tegen hem hardrijden.

De houden schaats van onzen tijd was in vroeger eeuwen, laat ons zeggen omstreeks het jaar 100 na Chr., onbekend. Toch zullen toentertijd de menschen ook vermaak op het ijs hebben gezocht. De folkloristen betoogen, dat onze voorouders op ribbebeenen of koeshen-kels over het ijs hebben gegleden.

Onwaarschijnlijk is dat allerminst. Men mag aannemen, dat gedurende een lange reeks van eeuwen, tot aan het einde der middeleeuwen, de volken der lage landen, hebben gereden op het oude ribbebeen. Zoo kon het gebeuren, dat men nog in het begin van de vorige eeuw de jongens te Stavoren kon zien schaatsen op ribbebeenderen. Vandaar, dat de kwajongens van Gaasterland hun geproefde hoonend ribbebeewers, gingen noemen, een toenaam die heden ten dage ook volwassenen in de oude Friese koningstad nog wel eens het bloed doet koken!

De wetenschap heeft in dezen lang in het onzekere verkeerd. Tot in het midden der vorige eeuw weigerden de oudheidkenners te geloven, dat onze voorouders zich op koeshen-kels en ribbebeenderen op het ijs hadden voortbewogen. In het werk „The sports and pastimes of the people of England“ (London 1836), van den oudheidkenners J. Strutt, komt volgende zinsgedede voor, die de schrijver aan een oud handschrift over de spelen der Anglo-Noormannen, afkomstig van een monnik van Canterbury, genaamd William Fritz Elenne, overleed in 1191, ontleende:

„Wanneer de wateren bevroren waren, oefenden de jongelieden van London, zich om in strijd tegen elkaar, groote brokken ijs voort te werpen en ze na te glippen; maar die het knapst waren, bonden beenderen van de pooten van

dieren aan hun schoenen en met stokken, van een ijsren punt voorzien, in de handen, stuurden zij zich voort met een snelheid, dat zij schenen te vliegen als een vogel, die de lucht af als een schicht die door een kruijswerktuig wordt voortgeworpen.

Zoo verlet ook de Finsche geleerde Magnusen.

In mijn jeugd, en later ook dikwijls, heb ik die wijze van schaatserijden in algemeen gebruik gezien, bijzonder onder de armen in mijn geboorteland IJsland. Zonder twijfel is dit gebruik daar nog steeds van kracht. Zoowel paarden- als ossenbeenderen werden tot dat gebruik aangewend.

Schaatsenrijden, zooals reeds gezegd, is altijd een echt Nederland-sche sport geweest, maar ook de ar-reslede was een geliefd vervoermiddel. Met de ar-re- of narreslede uit riden gaan, was natuurlijk niet voor iedereen weggelegd. Die welde konden zich alleen de rijken veroorloven. Het was een sport, die veel meer beoefend werd dan in den tegenwoordigen tijd, al moeten we er direkt aan toevoegen, dat de slappe winters der laatste jaren ei ook geen gelegenheid toe geboden hebben.

Friesche schaatsenmakerij in de 16e eeuw. (Uit N.R.C.)

BLOEMLEZING DE VEERTIEN PUNTEN VAN WILSON

Op 8 Januari 1918 zond de president der Vereenigde Staten van Amerika, 't'n. Woodrow Wilson, aan het Amerikaansche kongres een bood-schap waarin hij de beginselen neer-legde voor den vrede ter beëindiging van den wereldoorlog en voor een algemeenen vrede in een nieuwe wereldorde. Bij de verrijking van dat historisch geworden feit en gezien den huidige internationale politie-tieken toestand, mistaakt het niet de beruchte „14 punten van Wil-son“ in herinnering te brengen.

Zich steunende op Wilson's bood-schap was het tot hem dat de uit-gepute Centrale mogendheden zich in November 1918 wendden met het verzoek een wapenstilstand op den grondslag der „14 punten“ te bemid-delen.

Op 4 December steekt Wilson naar Europa over om persoonlijk aan de vredesconferentie deel te nemen. Wel kon hij daar bewerken, dat zijn idee van een Volkenbond in het vredesprotocol zelf werd opgenomen, maar tegenover Clemenceau en Lloyd George, die door een fanatiek nationa-lisme in hun landen welen gesteund was, de idealist Wilson geen partij, en de vredesvoorwaar-den waren dan ook alles eerder dan een verwezenlijking van zijn pro-gramma.

In het kort samengevat, eischten Wilson's punten het volgende: 1. Vredesverdragen gesloten na openbare, openhartige onderhand-lingen; einde der geheime diploma-tie; 2. onbelemmerde vrijheid van de zeescheepvaart in vredes- en oor-logstijd; 3. het zoover mogelijk uit den weg ruimen van alle economi-sche belemmeringen en het verkrij-gen van gelijke handelsvoorwaarden voor alle volkeren; 4. volledige waar-borgen voor de vermindering der nationale bewapeningen tot het laagste peil, dat voor de binnenland-sche zekerheid vereischt is; 5. vrijde, openhartige en onpartijdige verve-niging van alle koloniale aanspra-ken; ontruiming van het door de Centrale mogendheden bezette Rus-sische gebied; 7. ontruiming en wederopbouw van België; 8. ontru-ning en wederopbouw van het door Duitschland bezette Fransche gebied; terruggave van Elzas-Lotharingen Frankrijk; 9. verbetering van de Italiaansche grenzen volgens de dui-delijke te onderscheiden grenzen der nationaliteiten; 10. zoo groot moge-lijke onafhankelijkheid van de volken der Oostenrijk-Hongaarsche monarchie; 11. ontruiming en weder-opbouw van de door de Centrale mogendheden bezette gebieden van

THOMAS WOODROW WILSON (1856-1924) Nobelprijs voor den Vrede in 1920.

Roemenië, Servië en Montenegro; voor Servië een vrije en veilige toegang tot de zee; 12. eigen soevereni-teit van de Turksche deelen van het Ottomaansche Rijk; volledige vrijheid van zelfstandige ontwikkeling van de overige onder Turksche heer-schappij staande volkeren; blijven de openstelling van de Dardanellen tot vrije doorvaart voor de schepen van alle volkeren; 13. oprichting van een onafhankelijken Poolschen staat onder aaneensluiting van alle door onbestreden Poolsche bevolking be-woonde gebieden; voor Polen een vrije en veilige toegang tot de zee; 14. de oprichting van een algemeene bond van volken met bepaalde verplichtingen tot wederzijdsche waarborging van de politieke onaf-hankelijkheid en de territoriale on-schendbaarheid van de kleine en de groote staten.

Deze veertien punten werden in verdere boodschappen en redevoe-ringen van Wilson dieper uitge-werkt en aangevuld, zodat er in werkelijkheid in totaal 27 beginselen warm, die den vrede der gerechtig-heid tot grondslag zouden zijn. De rede van 11 Februari 1918 in den Amerikaanschen Senaat bracht o.m. het gewichtige beginselen: geen annexaties, maar wijziging van grenzen in verband met het nationa-

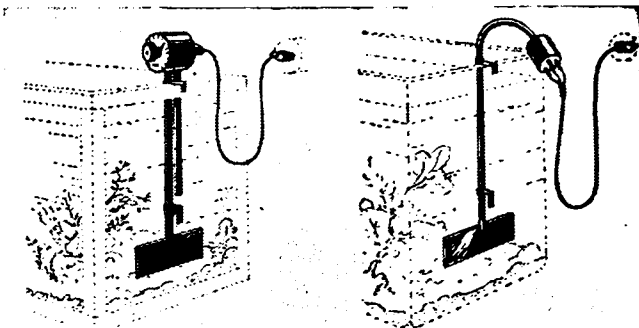
liteitenbeginsel, en voorts geen oor-logsschatting. In zijn groote rede van 27 September 1918, de laatste vóór de Duitsche ineenstorting, sprak Wilson van een volstrekt on-partijdige gerechtigheid, die geen vredeoedelingen, noch bijzondere belangen zou kennen, maar slechts gelijke rechten voor alle belanghe-bende volkeren. Voorts wijdde hij zich toen vooral aan den Volken-bond. Onder deze algemeene begin-selen voor den vrede was het „zelf-beschikkingrecht der volken“ van de grootste belang. De punten 1, 2, 3 en 14 bevatten het eigenlijke oor-logsdooel der Vereenigde Staten; de eerste van genoemde punten werden bij de wapenstilstands- en vredes-onderhandelingen geleidelijk grooten-deels, met de andere punten ten bate van punt 14 (de Volkenbond, Wilsons lievelingsidee) opgesloegen.

Op 4 Oktober 1918 verzocht de Duitsche regering (prins Max van Baden) aan Wilson om bemiddeling voor wapenstilstand en vrede, ter-wijl zij zich bereid verklaarde de 14 punten als grondslag voor de vredesonderhandelingen te aan-nemen. Op 8 Oktober 1918 deelde Wilson aan de Duitsche regering mede, dat de vredesonderhandelin-gen nog slechts zouden dienen om over de praktische bijzonderheden van de uitvoering van zijn 27 gefor-muleerde punten tot overeenstem-ming te komen. De Duitsche re-gering verklaarde zich op 12 Oktober hirmede akkoord en voegde daaraan toe, dat zij aannam, dat ook de bondgenooten van den president zich op de basis van zijn toezeggingen stelden. Na een moeilijk overleg tusschen de Geallieerden, deelde Wilson zijn beginselen voor den vrede tegen den groeienden tegenstand van zijn bondgenooten met kracht moest verdedigen, kon de Ameri-kaansche staatssekretaris Lansing in een nota van 5 November 1918 namens de Geallieerde regeringen aan de rijksregering mededeelen dat de Geallieerden bereid waren met Duitschland vrede te sluiten op de basis der voorwaarden, die in de boodschap van 8 Januari 1918 en Wilson's latere redevoeringen ver-vat waren. Slechts tien aanzien van 2 nauwkeurig omschreven punten, nl. de vrijheid der zee en het her-sielvraagsluit, werden scherp on-schreven uitzonderingen gemaakt. De rijksregering nam Lansings nota van 5 November 1918 aan door het zenden van een commissie tot het sluiten van een wapenstilstand, die op 11 November 1918 tot stand kwam.

KNUTSELWERK

VOOR DE AQUARIUM-LIEFHEBBERS

Verzorging van visschen en planten gedurende de wintermaanden

Elektrische verwarmingsapparaten „Otto“, voor aquaria. (Uit het prospectus van de firma S. Coronel Jr., Linnæuskade 14-16, te Amsterdam.)

In de laatste jaren is de liefhebberij voor aquaria in zooverre veran-dert, dat men de inheemsche visschen meestal verving door uitheemsche. Dez; laatste zijn in den regel teer, kunnen zich niet gemakkelijk wennen aan onze temperatuur en kunnen vooral de temperatuur van het water in den winter niet verdragen. Daaraan moet men dus door verwarming van het water tegemoet komen.

Sommige aquarabouwers brengen onder den bak een z.g. stookkamer aan. Daarin laat men een klein olielampje branden, waardoor het water in het aquarium licht verwarmd wordt. De oudste verwarmingsmethoden zijn wel die, waarbij een blikken bak, met heet water of warm zand gevuld, gebruikt wordt, waar men het aquarium eenvoudig opzet. Daar water gemakkelijk afkoelt moet dit dikwijls vernieuwd worden, terwijl warm zand de hoogere temperatuur veel langer houdt. Een doornamen eische is een voortdurende en gelijkmatige warmte voort te brengen. Daar-voor slekte men onder den zandbak een klein vlammetje aan, dat voldoende warmte geeft om het zand niet te laten afkoelen.

Aquaria die in gelijkmatig en goed verwarmde kamers staan, hebben in den regel geen bijzondere verwarming nodig, alleen moet men er op letten, dat ze 's nachts niet te veel afkoelen.

Over het algemeen is de verwarming van een aquarium niet zoo heel gemakkelijk. Het gebeurt niet zelden dat de ruiten springen. De hierbo-ven vermelde manier biedt het nadeel, dat ze de aarde te zeer verhit, waardoor de planten of te welig groeien, of kucijnen. Dat kan verholpen worden door een verwarmingstoestel, dat dadelijk in het water van het aquarium wordt gezet, en dus rechtstreeks zijn warmte daaraan afstaat. Zulke praktische apparaten zijn hierbij afgebeeld.

Bij de afbeeldingen zijn de apparaten in verhoudingen tot de aquaria te groot getekend, om deze beter te doen uitkomen.

Wat nu de verzorging der visschen betreft, weze gezegd dat deze tij-dens de winterperiode veel minder voedsel nodig hebben dan anders. Men geve dus niet te veel voedsel, waarvan het overschot het water kan bederven. Hierbij moet worden opgemerkt dat de planten die we 's zomers in den bak geplant hebben, veel groene bestanddeelen verloren hebben, waardoor zuivering van het water wordt vermindert. Ook brengen wij minder zuurstof voort. Men zal goed doen wat waterpest, of andere plan-ten, toe te voegen.

De schaduw van den notenboom

Een hardnekkig bijgeloof wil, dat het gevaarlijk is onder een noten-boom te slapen. Zelfs tegenwoordig hangt men deze meening in sommige streken van Frankrijk nog aan.

Plantenkundigen en geleerden heb-ben getracht dat bijgeloof te bestrij-den, en al zijn zij er dan niet geheel in geslaagd de boeren gerust te stel-len, zoo hebben zij toch tenminste de oorzaken van dit bijgeloof kun-nen opsporen.

De schaduw van een notenboom is dichter dan van welken anderen boom ook. Daardoor komt het, dat planten onder den boom gemakkelijk afsterven. Zelfs zijn blederen vormen geen vruchtbare aarde. Ook insek-

ten komen zelden in de buurt van den boom.

Dit is zoo waar, dat vele buitenlie-bden zich tegen de mugen bescher-men door hun gelaat en handen met notenboombladeren in te wrijven, met het gevolg dat de mugen dan niet bijkomen, maar de huid ten-slotte vrijwel afstervt.

Tenslotte weze nog gezegd dat de notenboom den grond waarop hij staat, zeer uitzuigt.

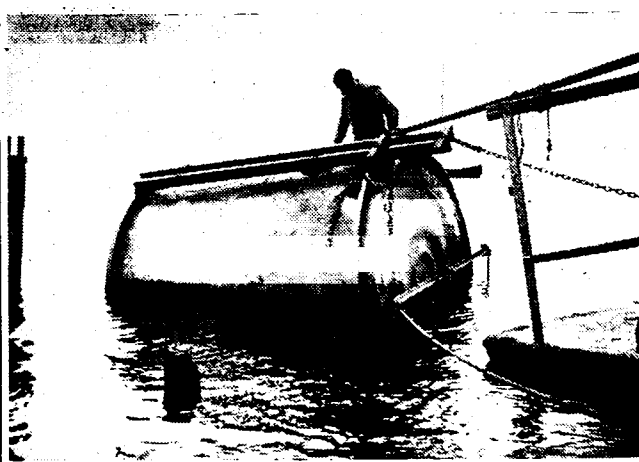
Door al deze dingen is de gevaar-lijke reputatie ontstaan. Men kan echter zeggen dat de notenboom meer verduisterdheid dan mysterieuze sterfgevallen veroorzaakt heeft.

PRAKTISCHE TRANSFORMATIE VAN HET RIJWIEL

Te Parijs wordt een nieuwe fietstype gelanceerd, dat het voordeel biedt weinig plaats in te nemen. Zoals men op hierop gezetde foto's zien kan, is het rijtuig buitengewoon kort; het zadel kan neergelaten en het stuur omgekeerd worden, zodat de fiets gemakkelijk in een gewone huiskamer of in een kantoor kan worden opgeborgen.

PROEVEN MET EEN ONDERGEDOMPTELDE TANK

In Zwitserland heeft Nationalrat Duttweiler interessante proeven genomen met een tank waarin in oorlogstijd voedingsmiddelen, brandstoffen enz. onder water kunnen worden bewaard. Hierboven ziet men een tank waarin 13.000 kgr. tarwe gedurende veertien dagen werden bewaard, zonder dat water met het graan in aanraking kwam.

